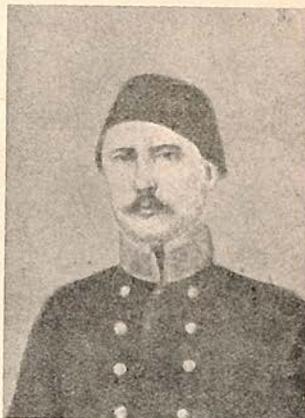

Кръстевичъ — турски сждия въ Цариградъ.

Като се завърналъ отъ Самось, Гавриилъ станалъ пакъ секретаръ на княза Богориди. Подиръ деветъ години князь Богориди, следъ като направилъ много добрини на съотечественицитѣ си, поболѣлъ се и умрѣлъ на 1-и августъ 1859 година. Тогава султанътъ назначилъ Кръстевича за сждия въ турското сждилище. До това време никой българинъ не е бивалъ назначаванъ за сждия. Кръстевичъ билъ одобренъ заради ума, работата и образованието му въ Парижъ. Това било голѣма честь за българския народъ. Да бжде християнинъ сждия, членъ въ най-върховното турско сждилище, а особено да бжде българинъ, това било цѣло чудо. Турцитѣ взели да завиждатъ, но си казали: „Бива си го човѣка. Даровитъ е. Да бжде!“

Гавриилъ Кръстевичъ
турски сждия

Сега за Кръстевича настъпва важна работа: той съставя нови турски закони, споредъ френскитѣ, разглежда важни сждебни дѣла, преподава по френски науката за правото, пише въ българскитѣ списания и вестници статии за българския народъ, защитава българитѣ отъ турски и гръцки насилия и неправди. Къмъ него се обръщатъ български търговци, еснафи, свещеници, владици, учители и писатели, всички търсятъ закрила и помощъ. Съ него се сдружилъ и работливия народенъ владика Иларионъ Макариополски.

Борецъ за свободна българска църква.

Изведнажъ българскиятъ народъ навлѣзълъ въ опасна борба. Неговитѣ водачи, тримата владици: Ила-